

A besszarábiai fronton ujra támadtak az oroszok.

— A támadást visszavertük. — Volhíniában ágyuharcok. —

BUDAPEST, január 22. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Tegnap az egész északkeleti arcvonalon ágyuharcok voltak. Volhíniában Berestianynál csapataink orosz portyázó különítményeket visszavertek.

Az ellenség ma reggel a besszarábiai frontunk egyes részei ellen újból támadásba kezdett; visszavertük.

HÖFER altábornagy,

a vezérkari főnök helyettese.

BERLIN, január 22. A nagy főhadiszállás jelenti: Smorgen és Düna burg előtt tüzéségi harc volt.

LEGFÖBB HADVEZETŐSÉG.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Ujabb behívások Oroszországban.

Bukarest, január 22. A *L'Indépendance Roumaine* jelenti, hogy Oroszország megint több új korosztályt hívott be és nagy mértékben szaporította a már képzett népfőlkelő korosztályokkal a besszarábiai hadsereget.

Béke utáni vágy Oroszországban.

Stockholm, január 22. A „Sydsvenska Dagbladet” pétervári tudósítója kerülő uton jelenti lapjának: Az orosz közvélemény elégedetlensége a hadügyi helyzet miatt áttért a belpolitikai életre is. A belpolitikában különösen Chostov belügyminiszter intézke-

dései és magatartása keltenek élénk ellen-szenvet. Chostov, aki a дума pénzügyi bizottságának egy legutóbb tartott ülésén kijelentette, hogy most nem szabad politizálni és ő maga sem politizál, a legellen-szenve-sőbb módon üldözi a jobbpártiakat, amit Miljukov, a kadetpárt elnöke, szemébe is mondott. Ezen a viharos ülésen a belügy-miniszter és Miljukov között igen éles össze-szólalkozás történt. A bizottság elnöke kény-telen volt az ülést felfüggeszteni, mert Mil-jukov és Chostov majdnem ököltre mentek. Ami Chostov belügyminiszter hivatali te-vékenységét illeti, az szakadatlan láncolata a reakcionárius intézkedéseknek. A rendelet-tek olyan tömegeit zúdította a birodalomra, hogy a nép lépten-nyomon belebotlik vala-mely „tiltott” intézkedésbe, ami mindig el-járást von maga után.

Csodálatos, írja a tudósító, hogy Orosz-országban mennyi a kisebb-nagyobb vétsé-gelk miatt bebörtönözöttek száma. Különösen a legfiatalabb évfolyamok katonakötelesei között fordulnak elő tömeges szökések és a katonai fegyelem ellen való vétségek. Szülőik elrejtik fiaikat a sorozás elől és a menetbe osztott ujonsok közül sokan megszöknek ez-redeiktől. Mindent egybevetve, állapítja meg a tudósító, miután több ilyen esetet sorol föl, észrevehető, hogy a béke utáni vágy mind halálmasabban nyilvánul meg. A titkos szer-vezetek egész sora alakult az utóbbi időben és valamennyinek egyetlen célja van: a béke.

Salandra vádjai Anglia ellen.

— Olaszország csak önmagára számíthat. —

Leipzig, január 22. A *Leipziger Tageblatt* jelenti Laganóból: Mihelyt Viktor Emá-nuel király megérkezett Rómába, elnöklete alatt összeült a koronatanács, amelyre a mi-nisztereken kívül Porro tábornok vezérkari főnök-helyettest is meghívták, jelen volt to-vábbá az angol és a francia kormányok egy-egy képviselője is.

Porro tábornok jelentést tett az Albá-niában levő olasz csapatok helyzetéről, ki-fejezve többek között, hogy a négyesszövet-ség csatlódott abban a reményében, hogy az Albániába menekült szerb csapatokat sike-rülni fog ujjaszervezni és az olasz hadsereg soraiba állítani, hogy az olasz haderő gya-rapodjék. Ellenkezőleg, az történt, hogy a szerbek sok helyütt egyesültek az albán ban-dákkal és megnehezítették az olasz csapatok előbbrejutását. Esszad pasa tekintélye albá-niában tökéletesen megszűnt, holott nagy pénzbeli támogatást kapott Olaszországtól, hogy egyengesse az olasz uralom útját Albániában. Arról is beszámolt a vezérkari fő-nök helyettese, hogy az olasz csapattestek Albániában távolról sem elegendők, sőt tul-gyengék ahhoz, hogy a központi hatalmak-kal szembeállhassanak. Mivel nem lehet hathatós támogatást remélni az angolok és franciák részéről, a vezérkar leghelyesebb-nek találná az olasz csapattestek visszaren-delését Albániából.

Salandra miniszterelnök beszámolt az utolsó napokban az angol és francia kormá-nyok megbizottaival folytatott tárgyalások-ról és visszautasította azt az angol részről Olaszország ellen emelt vádat, hogy Olasz-ország tétlen, mert ez a vád jogosulatlan. Itá-lia megfelelt minden kötelezettségének, ame-lyet szerződésileg vállalt szövetségesei iránt — sőt azokon túl is terheket vett magára, el-lenben Anglia mindig késett a szerződéses kötelezettségek teljesítésével, amit legujab-ban az is bizonyít, hogy nem tartotta meg a szerződést a szénszállítás tekintetében és nem adta meg az ígért kölcsönt.

A miniszterelnök nem titkolta, hogy megrendült a bizalma a szövetségesek irá-nyában. Utalt Szerbia és Montenegró szo-moru sorsára és szintén amellelt érvelt, hogy az olasz csapatokat vissza kell rendelni Albániából. Ezzel végezte felszólalását Salan-dra: „Senki sem tudja, mik a tervei a köz-ponti hatalmaknak a jövőre, ezért Olasz-orzágnak csak önmagára szabad gondolnia és egész haderejét az ország védelmére kell fordítania. A háború már eddig is sok meg-lepetést hozott, készen kell lennünk új for-dulatokra, mert nem lehetetlen, hogy mikor az egész világ azt hiszi, hogy a központi ha-talmak Egyiptomot akarják megtámadni, meglepetésszerűen benyomulnak Lombar-diába.”

Vilmos császár látogatása Belgrádban.

Belgrád, január 22. A *Belgrader Nach-richten* írja: Belgrád lakossága nagy esemé-nyek hatása alatt áll. A német birodalom ha-talmas uralkodója, Ferenc József hű szövet-séges, Vilmos császár Belgrád vendége volt.

A császár látogatásának tisztán katonai jellege volt. Az uralkodót az új főkormány-zó, gróf Sallis altábornagy fogadta Gellinek vezérkari főnökkel és Kuhinka város- és vár-parancsnokkal. A bemutatást a német nagy-főhadiszállásról idevezényelt Klepsch-Kloth vezérőrnagy végezte.

Az udvari vonat január 19-én reggel nyolc óra ötven perckor robogott be a bel-grádi pályaudvarra. Ragyogó napos idő volt. Egy diszszázad, derék magyar és román népfőlkelők, üdvözölte a császárt a pálya-udvar csarnokában. Az uralkodó, aki a be-mutatott tisztekkel kezét fogott és kegyesen beszélgetett, ellépett a század frontja előtt és elismeréssel emlékezett meg a derék nép-főlkélok kitűnő állapotáról. A császár leg-először a német, magyar és osztrák műszaki csapatok által helyreállított nagy Száva-hi-dat tekintette meg.

Huszonnyolc automobillal ment át a császár és kísérete a Milosa Velikog-utcán, a felgyújtott dohánygyár előtt a vasuti hid-hoz, ahol a hid tervezői, a magyar, német és osztrák műszaki tisztek jelentést tettek a hid építéséről. Az uralkodó bejárta a hidat és meghallgatta a hid körül lefolyt harcokról szóló jelentést.

A császár ezután Belgrád történelmi emléket, a régi várat tekintette meg, amely a legutóbbi harcokban szintén véres szerepet játszott. A szétlőtt vezérkari épület terraszán a 22. tartalékhadtest parancsnokságának egyik tisztje elbeszélte azokat a véres harco-kat, melyeknek eredményeképp a szövetsége-sek zászlói lobognak Belgrád ormain.

Rosszabbodik a viszony Orosz-ország és Románia között.

Bukarest, január 22. A viszony Románia és Oroszország között nem hogy javulna, hanem inkább rosszabbodik. Az utóbbi ese-mények óta az oroszok gyanakodva tekinte-nek a románokra, mert úgy vélekednek, hogy Románia már szoros viszonyban van a köz-ponti hatalmakkal és csak a kedvező alkal-mat várja egy Oroszország elleni támadás-ra. A hivatalos orosz és román körök között szemmel látható az elhidegülés. Az orosz ha-tóságok nehézségeket támasztanak az Orosz-orzágon át menő román forgalomnak és a román lapokat nem bocsátják be az ország-ba. Oroszországból többek között kitiltották a félhivatalos Viitorul is. A román állam-férfiak nagyon elégedetlenek Oroszország eljárásával.

1111